I. mirš.

(Od Sv. Jurija na Šlavnici.) 192

Bratec (sestra), na tvojo zdravje
Naj ti bo ta glaž podan!
Zdravje sreča in veselje
Naj ti služi vsaki dan!

Bratec kaj maš to?
„Polno kupico."
Le zdaj jo hitro spiti,
To če nas veseliti!

Bratec kaj maš to?
„Prazno kupico."

Naš bratec dobro piti zna,
Ker jo spraznil je do dna,
Se dobro piti navučia
Pri dobrem mojstri bia.

Mi bratci na desno
In sestre na levo,
Mi hočmo gnes biti
Prav lüstni veseli!
Mi bratci halo!
Napravmo tako!

Zapisal Jožef Kranjc
Iz ~~njeg~~ Kranjčevega rokopisa; Narekovala Marija Kegel.—

II. a nios.

(Od Sv. Jurija na Šćavnici.)

196

Glažke prinšmo, vince pimo!
Naj Slovenci živijo!
Bratec kaj maš to?
„Polno kupico."
Le do dna jo spiti,
To če nas veseliti!
Večnem Bogi hvalo daj!
Bratec kaj maš to?
„Prazno kupico."
Bratec se je dobro piti naučil,
Je pri dobrem mojstru bil!

Zapisal Jožef Kranjc
Iz Kranjčevega rokopisa

(Narekovala Marija Kegel.)

264

~~II~~ b

(Od ~~Sv.eta~~ Jurija na Sčavnici.) s 5723

Tri furmančki pripelajo
En glažek sladkega vinca.
Ko v sredo klanca pridejo,
Ostavla se živinca.
On pripreže konjče tri
In požene: hop, hi, hi!
Hop, hi, hi, düo düp:
Živinca bo spelala!

Vince lepo barvo ma,
Glažek je natočen.
Na zdravje našga Frančeka,
Njemi je odločen.
On pa to sam dobro ve,
Kaj ma ž njim storiti,
Glažek obrnit na stran,
Vince vün popiti:
Hop, hi, hi, düo, düp,
Živinca bo spelala!

Zapisal Jožef Kranjc (Narekoval Franc Mikl.) — Iz Kranjčevega rokopisa. Drugi zapis, katerega je narekal Jakob Kurja (Kuril) se loči v tem: 2 sladkega] zrelga — 4] Se stavla je ž. — 6 ž, 17 hü, hü — 8 Živinca — 12 Njemi — 3 san — 14 jim — 16 vün — 18] Se vince bode spilo.

JOŽ. KRAJNC - II.

= Š 5732

5 112

II. c

(~~Iz~~ Od Sv. Jurija na Šćavnici.)

Sijaj, sijaj, solnčice,
O solnce rumeno.
Kak bom jaz sijalo,
K'sem vedno žalostno.

Solnce zgodaj gori gre,
Dekleta jokajo,
Ker rade bi ležale,
Pa vstati morajo.

Solnce zgodaj doli gre,
Pastirci kolnejo;
Domov bi radi gnali,
Pa črede nimajo.

Kak bi te sijalo,
Če je zajokano,
Tak še bolje nemre,
Če je zakleto vso.

Zapisal Jožef Krajnc; Narekovala M. Klemenčič ir Selišč. —

Iz Krajnčeve zbirke.

JOŽ. KRAJNC - III.

= J5253

52 ~~28~~ 52

III.

(Iz Telišč pri Sv. Juriju na Sč.)

„Dober večer, dober večer,
Stari oča, vošim vam, tralala,
Stari oča, vošim vam!

A mi daste svojo hčerko,
Svojo hčerko al pa ne, tralala,
Svojo hčerko al pa ne?"

„Moja vola bi že bila,
Pa za materno ne vem, tralala,
Pa za materno ne vem."

„Dober večer, dober večer,
Stara mati, vošim vam, tralala,
Stara mati vošim vam!

Al mi daste svojo hčerko,
Svojo hčerko al pa ne, tralala,
Svojo hčerko al pa ne?"

„Moja vola bi že bila,
Pa za njeno še ne vem, tralala,
Pa za njeno še ne vem."

Hčerka je na izbi stala,
Hvalila je Boga, tralala,
Hvalila je Boga.

„Hvala bodi, hvala bodi,
Kdaj pa zalga mam moža, tralala,
Kdaj pa zalga mam moža.“

Zapisal Jožef Krajnc; narekovala M. Klemenčič iz Selišč.
Iz Krajnčeve zbirke

Š. 5864

III.

## Veselimo se, bratje, da se vidimo!

(Od Sv. Jurija na Ščavnici.)

Veselimo se brati, da se vidimo!
Žalost nas obide, gda razidemo.
Ta vesela kompanija toga ne dovoli,
Krajnska, štajarska dežela toga ne dovoli.
Prelepo ime Frančeк, Bogte naj živi,
Prejmi glažek v roke, sladko se napi!

Pripevki, koje kapica izpraznjena.
Dostavki pojočega.

Takše si brate meti želimo,
Keri nam radi pijejo vino.
Pimo ga, pimo, se nam diši!
Al pimo ga, pimo, se nam diši!

Izpijo, popijo, bratci no veselje,
Izpijo, popijo bratci no veselje.
Dokler čemo piti, dobre vole biti.
Sami smo Slovenci, dobro vole v senci.

Sivo je vino al sivi je gut,
Kakšno rado teče skoz naš nemarni gut.
Se vincajmo, le vincajmo,
Prelübi moj, pajdaš, le daj či kaj maš.

Narekoval F. Mikl.

Jaz idem domo
Pa jemlem slovo
Od Frančeka lübega.
Pri vas ostane večni Bog,
Kre nas pa naj ide Marija.

Zapisal Jožef Kranjc, narekal fr. Mikl — Iz ~~njegove~~ Kranjčeve zbirke. Glede pregi pripevka prim. zgoraj st.

Tako je pila, da je videla dno.

~~I.~~ 308 Š. I 768

(Od Sv. Jurija na Ščavnici.)

Micika, Frančeki glažeka daj,
Glažeka daj, glažeka daj! ju, ju!
Zdaj je že tako:
Tak je pila, tak je pila,
Da je vidla dno!

Zapisal Jožef Kranjc i Narekoval Fr. Mikl. – Iz Kranjčevega rokopisa. Spada pač k prejšnji.

IV.3

~~VII a~~ š. 5622

~~N~~ Bog daj polno klet, da se današnja škoda zakrije!

2

153

(Od Sv. Jurija na Ščavnici.)

Na zdravje Frančeka in tüdi Janeza,
Ki sta za toto ime zezvana!
Bog vama daj še dolgo živeti,
Ino prav lepo pesen zapeti!

Pesmo le tako bomo zapeli,
Glažeke polne bomo naleli.
Naj ga po meri vsaki vün spije,
In si ga dolge leta zavžije!

Bog vam le daj še puno klet vina,
Da b se današnja škoda zakrila!
Zato še zapojmo veseli vivat,
Da bi še ša znaver natakat!

3

Zapisal Jožef Kranjc; narekal fr. Borko. – Iz Kranjčeve zbirke.
Zapis Jožefa Tušaka od Sv. Antona v Slov. goricah se loči v tem:
1] Na zdravje I... in tudi I... – 2 zazvana – 4 pesem – 6 pune
6 naleli] imeli – 7 Naj] Vsaj – 10 bi – 11 ~~In~~ Zato] In –
12 Da bi še ša] Naj se ne mili.

~~Narekoval F. Borko~~

Bog nam živi gospodarja, ~~ki daje vino brez denarja!~~

š. 5580

VII. b

112

(Od Sv. Jurija na Ščavnici.)

Bog nam živi gospodarja,
Ki nam sladko vince daja!
Men pa vse jedno je,
Men pa vse jedno je,
Imam dnarcov al pa ne.

Bog nam živi gospodinjo,
Ki nam peče tučno svinjo!
~~Men pa vse jedno je,~~
~~Men pa vse jedno je,~~
~~Imam dnarcov al pa ne.~~

Bog nam živi vse po hiši,
Ker njim čast in slava sliši!
~~Men pa vse jedno je,~~
~~Men pa vse jedno je,~~
~~Imam dnarcov al pa ne.~~

Zapisal Jožef Kranjc; +.
Iz Kranjčevega rokopisa.

(Narekovala Marija Štelcl.) +

(Od Sv. Jurija na Ščavnici.)

~~VII.~~ c

š. 5675

217

Sladko je vince z visoke gore,
Ker lübi Jezus požegna ga je.
Prelepo ime ~~N~~ I..., ti,
Iz tega glažka vün popi!
Zdaj že gre, naj le gre,
Kaj je notri, naj le gre!
Zdaj že gre, naj le gre,
Kaj je notri, naj le gre!
. . . . . .

Zapisal Jožef Krajnjc; (~~N~~ narekovala in pela Ivanka Košar;)
– Iz Krajnjčevega rokopisa. Glej zgoraj ~~naslov~~

~~gl. tudi Sladko je vince~~

VI.

Prelepo ime N.,
Bog te naj živi!
Primi glažek v roke,
No ga vim popi!
Le ga spiti no zavžiti,
Le ga spiti no zavžiti!
. . . . . .
(Zadnja vrstica se poje tako dolgo dokler ni kupica prazna; ako pivec (nazdravljeni) noče izpiti, tedaj mu pojejo:)
Živa žaba notri plava!
. . . . . .

(Narekoval godec Andrašič.)

216

š. 5674

~~VIII.~~

(Od Sv. Jurija na Sčavnici.)

Prelepo ime Franček,
Bog te naj živi!
Vzemi kupco v roko,
Sladko se napi!
Le ga pi~~ti~~, no zavži~~ti~~;
Dolge leta vživati!

Zapisal Jožef Kranjc; (Narekovala Marija Štelcl.) Z
Kranjčevega rokopisa.

Š. 5613

~~IX. a~~ 144

(Od Sv. Jurija na Ščavnici.)

Poleg navade stare
Drčištvo se zbralo je,
Bilo, ne bilo, na pare,
Al samo da veselo je!
Zdignimo čaše visoko,
Zdihnimo srca globoko;
Bog živi nam našega
Jurja mnoge in srečne leta!
~~Živijo~~ Izpijo, popijo,
Bratci vsi veseli!

Zapisal Jožef Kranjc;

Narekoval T. Borko. – Jz
Kranjčevega rokopisa.

IX. b

Lani sem se oženila,
Letos me že griva,
Hujdega moža sem dobila,
Hujši kak kopriva.

Koprivo deno mraz vmori,
Moža mi ne more,
Vedno za pečjo sidi,
Mraz ga ne prežene.

Tam pri svetem Duhu sejem lo,
Tja ga bodem gnala,
Tam ga bom zamenjala
Ali pa prodala.

Prav po ceni ga ne dam,
Težko sem ga dobila;
Rajši ga domo peljala bom,
Še bol ga bom ljubila.

Narekovala M. Klemenčič iz Selišč.

A

Hrvat.

X. ~~[illegible]~~
Š. dod. rebadlj: 143

Zmirom bi vesela bla,
Da bi enkrat tancala.
Vse po polsko, sakrbolsko,
Po hrvaško, sakojaško.
Hajdi dva, hajdi dva,
Hajdi, hajdi, ha ha ha!

Pa s Hrvatom nisem kos,
Da Hrvat je vsaki bos.
Nima škornjov, ma opajnke,
So nareti stare jajnke.
Hajdi dva, hajdi dva,
Hajdi, hajdi, ha ha ha!

Storbo se na svet rodi,
Pa je nikar ne pusti,
Nosi kak berač buhalo
Na njoj svojo cülo.
Hajdi dva, hajdi dva,
Hajdi, hajdi, ha ha ha!

Prav široki ma škrlak,
Nosi tudi lajbič jak,
Vrhka njega robačo,
Da ma znotraj plečeco.
Hajdi dva, hajdi dva,
Hajdi, hajdi, ha ha ha!

Kadar gre na božjo pot,
Rad bi kradel vse povsod,
Naj bo raca al kapuni,
Vse Hrvati se nakloni.
Hajdi dva, hajdi dva,
Hajdi, hajdi, ha ha ha!

Če puran se pripeti,
Se ga Hrvat veseli.
On v opajnkih za njim gre,
Če ga dobi, mu vrat zavije.
Hajdi dva, hajdi dva,
Hajdi, hajdi, ha ha, ha!

Hrvat ma debelo vuš,
Ker se pozna, da je mož,
Ker otec ima brije,
Ker ima velko derije.
Hajdi dva, hajdi dva,
Hajdi, hajdi, ha ha ha!

Naj živi nas večni Bog
Nas Slovence vse okrog,
Da bi se vsi veselili
Ino sladko vince pili.
Hajdi dva, hajdi dva,
Hajdi, hajdi, ha ha ha!

Narekoval F. Kocbek godec na Vanetini

Št tomaški fantje se izpričujejo, da niso potepači.

XI. a ~~[illegible]~~ š. dod. nbadlj. 33

Gornji del tomaške fare,
Rihtarije ternovske,
Si pogledajte pajbare,
Ki nas gor na dvajsti je.

Radi gremo v oštarijo,
Tam veseli pojemo;
Tistim pa, ki nas črtijo,
Tudi nos razkolemo.

Če so pri nas drugi dečki,
Radi vse spoštujemo,
Pa smo tudi hitro v kečki,
Če od svaje čujemo.

Mi bi radi mir imeli,
Vse kak brate lübili;
Da bi z drügih gmajn tak hteli,
Večkrat bi veseli bli.

Ker pa pri nas svajo iše,
Šimfa dečke trnovske,
Tisti ~~k~~ sebi naj pripiše,
Če od nas krvavi gre.

Senčak, Mezgovci no niže
Trnovci no Rucmanci,
Vse brni od naše viže,
Če se dobro nam godi.

Mi ne bomo nič storili,
Od nas nede prvi žlak;
Če pa kdo k nam s palcoj sili,
Tisti bode pač sromak.

Mi smo ravno kak soldaki,
Branimo si svojo ves.
Naših rok se vari vsaki,
Nači dobil bo kak pes.

Bodmo si kak dobri brati,
Vsi smo enega oče.
Se pri božjem dari klati
Pač je za človeka ne.

Zdaj si glažeke nalejmo:
Vse pajbare živi Bog!
Dobre vole vsem napijmo
No natočmo še enok.

Vidite našo korajžo,
Kak smo dobrega srca.
Stopte, dečki, v našo rajžo,
Kaj vas cela fara ma.

Kaj nam hasni zdaj na sveti,
Če bi v svaji si bili.
Enkrat vsakši more vmreti,
Kam pa bi po smrti šli.

Wirt, prinesi še pint vina,
Hanžovec še more bit;
Ker pa nas za lübo nema,
Tisti pa ga ne sme pit.

Narekovala Raušl M. od Sv. Tomaža

Glažek je natočeni. B.

š. 5705

~~XI~~ b 247

(Od Sv. Jurija na Ščavnici.)

Glažek je natočeni,
Frančeki je zročeni,
Našemi mlademi Frančeki,
San Bog te najživi!
Mati so te gor zredili,
Radi bi te oženili,
Kaj bi na tvoje gosti šli,
Prav dobre vole bili!

Zapisal Jožef Krajnc; Narekoval T. Borko. – Iz Kranjčeva garokopisa.

JOZ. KRAJNC - XI

= Š 5266

~~Sneha~~

5239 b

~~XI~~ c

(Od Sv. Jurija na Šćavnici)

Dobro jütro sneha,
Sam Bog te zdravo drži!
Kaj si si želela,
To si zadobila.

To si zadobila,
Ledik stan zgibila,
Ledik stan zgibila,
V zakon stan stopila.

Ledik stan je sveti,
Si ga je zebra Jezus sam:
Ker v njem če živeti,
Lepo bo naplačan.

Pa tak more živeti,
Kak je Jezus živa sam;
Eno čisto srce meti,
Či če, ka bo zveličan.

Bog ba kronan s terjom
Gor na svetem križi,
Ti pa s čistim srebrom
Tu med nami v hiši.

Ti maš dve deklici,
Kronani morta biti
Za tvojo fajn poštenje,
Kero zgübleno ne je.

O ti mlada sneha,
Bogi se v roke daj,
Z glave venec ofnaj
No ga Bogi gor ofraj.

Zakon stan je sveti,
Ga zvola Jezus sam
Ker v njem če živeti,
Tisti bo polonan.

Keri v zakon-stani
Prav no lepo živi,
Njemi tudi v nebi
Ta večna luč gori.

Ker pa v toten stani
Prav no lepo ne živi,
Njemi tüdi v pekli
Večni ogen gori.

Mladi ženin ino sneha,
Toto prošnjo mam do vaj,
Lepo se zadržta,
Srečna bota vsaki čas!

„Oča ino mati,
Sam Bog vam lepo plati,
Gor ste me zredili,
V zakon stan spravili!

Nekokrat ste stali,
Piti ste mi dali;
Za to vam Bóg pláti!
To vam srcom želim.

Nič mi ne zamerte,
Vse da mi odpüste.
Zdaj no na zadnji čas,
Bodi Jezus skoz pri vas!

Srečno vi dekliči
Ino vi pajbiči!
Vas morem zapüstiti,
V zakon-stan oditi!

Srečno vsi sosedje,
Nič mi ne zamerte,
Zdaj sem ne več pri vas,
Zdaj odidem vsaki čas.

Stari sča ino mati
Ne pozabte vi na me,
Prite radi k meni,
Sam Bog vam naj pláti!"

Zapisal Jožef Kranjc; (Narekoval Andraž Lagran.) —
Iz Kranjčeve zbirke:
Opomnja. Na Štajerskem je navada, da nevesta pred odhodom
Z poroki jemlje slovo od staršev, bratov in sester,
zlasti če se omoži drugam. Pri tem se poje mnogo ~~slove~~ sloves,
ki so sami nenarodni izdelki. ~~XX~~ Za vzorec objavljam to le,
ki je natisnjena v „Drobtinčeah" II. 256-7 in se je od tam
zelo razširila (en zapis imam celo s Kranjskega). ~~Slo~~ Objavil jo
je P. E. Zagorc, in se glasi tako-le:

glej nastopni list

XI. d = 5. dod. nbadj. 38

„Hvaljen bodi Jezus Kristus,"
Reče mecha fajmeštri.
„„Naj se zide vola božja,""
Odgovorijo oni.

„„Stara mati kaj bi radi?""
Njo na dale pitajo,
„Častivredni po navadi,
Prosim jih za zdavanje."

„„Šete še se vi ženiti?""
Fajmošter jo pitajo.
„Ja jas nemren to tajiti,"
Odgovori jim na to.

„Častivredni čem prositi,
Da tud men potrebno je,
Da brez moža nemren spati,
Zato raj pženim se."

„„Vete vi kaj stara mati,
To bi bila lepša reč,
Da bi axeli poženkranca
Ino seli se za peč.""

Pitajo jo: „„Kaj ste stari?""
„Ne imam še jaz več let,
Poznajo na mojej glavi
Kak devet devdevet."

Pitajo jo: „„Kaj je stari
Ženik, kerga četa vzet?""
Ona zdaj na dugo pravi:
„Saj je star devetnajst let."

„„Vete vi kaj, stara mati
Šete potrpljenje met;
Dugo četd čen vas zdati,
Gda te stari glih sto let.""

„Bodo oni, častivredni,
Mogli to odgovorit,
Čiti čas nebo kaj poredi,
Kna med nama se zgodit."

„„Hote vün iz hiše moje,
Al bom vzea kordobač!""
„Šla bom, šla v boga imeni,
Da na njih vest naj bo."

Zdaj mišlenje je fajmeštra
Da bi ne bli krivi kaj,
Zovejo svojega Andraša:
„„Hlitte staro mi nazaj!““

Notri pride stara mati.
„„Saj se znate oženit,
Čen van dopüšenje dati.
Gda pa čete zdani bit?““

„Njih zahvalin, častivredni,
Gnes še, gnes jih čem prosit.“
„„Gnes še vam ne dam oblasti,
Vujtro to se zna zgodit.““

„Oh to žmetno bo prestati,
Bom do vujtra čakala,
Celo ne bom mogla spati,
Skoz na to bom mislila.“

„„Tak vas čen jas gnes še zdati,
Da tak žmetno čakate.
Pa te mogli šestmi zlati
Plačati mi zdavanje.““

„Njim zahvalin, častivredni
Serca rada to platim,
Či še le jas gnes vesela
Svojga Jüreka dobim.“

(Narekoval Andrej Čagran.)

XII. a = Š. dod. zbadlj. 138

Vse kar gazi poten sveti,
Napni vüha zlo,
Da bo čülo zdajzapeti
Pesen visoko!

Pesen hujšo, kak ropoče
Dvajoti praznih stop,
Da se vsaka krava joče,
Škriple vsaka klop.

Pota pesen podvüčila
Bo vas vse okrog,
Kakša čenča jazsen bila
Že od mladih nog.

Z repiša me je privlekla
Mačka k nam domo,
Mi je naša dekla rekla:
Kaj je nam zato.

Kadar sem še v janjki skaka,
Te je lüštno blo,
Kolca v hiši sem potaka,
In varva mačkico.

Pa po letí sem po vesi
Se potepa rad,
Pleza sem po stari lesi,
Kota repno kad.

Ši sem vida pa cigana
Ali Čiča, joj,
Te sem beža kak podgana
Vparmo al za gnoj.

Pravli so mi oča, mati
Sütek no vtraglač,
Či boš hteja skoz ležati,
Ne dobiš pogač.

Dostikrat je šiba pela
Lepše kak kokot,
Drva v mene so letela
Al pa kaki hlod.

Komaj jajnko so mi slekli,
Že v bergüšicah
So me silojv šolo vlekli.
Oj ti grozen strah!

Tam pa šolmešter zabija
Me je kak soho,
I, u, e, o, a je vliva
S palcoj mi v glavo.

Nategava mi je vüha
Pipa mi lase,
Krsta me je potepüha,
Osla no žrbe.

Hteja klestiti, čopati
Po meni je vsak,
Jaz pa moga sem držati,
Majhen siromak.

Hlače moga sem glodati
V šoli sedem let.
Navča sem se nekaj brati,
Šteti do deset.

„Ja," so oča rekli; „France,
Dobro maš glavo,
Vidim, da rad ješ gibance,
Štrükle no meso."

„Ne si za nobeno delo,
Pojdi se vüčit;
Čast bi bla za faro celo,
Či češ mešnik bit."

To je bila turška sila,
Oj ti saprment!
Grata z mene motovila
Naglo je študent.

Mati so mi nabasali
Pšena no klobas,
Oča so me zapelali
V Marprog v tretji klas.

Zdaj so bili srečni časi,
Celi paradiš,
Leta sem po blatni gasi,
Kak pokleti miš.

Vüča sem se žemlo jesti,
Včasi še kofe,
Vük pa ta na klin obesti,
No Bog ve kaj vse.

Pisane reči v štacüni
Sem najrajši zija,
No po sladkih figah sline
Zmirom sem cedija.

Zdaj je htel kosmat profesor
Ki se je držal
Kakor sultan, türški cesar,
Da bi nemški znal.

Ali to v glavo zabiti,
Škoda res za njo.
Gde bi moglo nekaj biti,
Je vse prazno blo.

Gnüsno se je meni zdelo
Nemško lajanje:
Misla sem si celo leto,
To je ne za me.

Čujte, zvoleni kristjani,
Mogel sem čepet
V lumpenklopi tam na strani
Kakor v prosi ded.

Potli prišlo je latinsko
No pa grško še,
Ker gospodom je slovensko
Vse preslabo že.

Matematik, hidrostatik
No geografi
Da svetniki iz vseh pratik
Bi se jokali.

To je šlo, kak če štrtinjak
Rad bi vtekna v žep.
Al če mačko skoz okenjak
Veka bi za rep.

Oča pa še so hodili
V Marprog mene bit.
Bogme! sem ba v totoj sili
Večkrat bit, kak sit.

Ja sem največkrat pri sunci
Al še toga ne.
Klük pa nesa sem na konci
Kelko, sam Bog ve.

Trinajst let sem v šolo gaza
Naši puši v kvar.
Sem do pete šole zgaza
Šest in dvajst let star.

Res je dobro vince piti,
Krikati že znam;
Še cigare zmes kaditi,
Či jih le imam.

Znani so mi vsi jeziki,
Ki so dobra jed.
Coprnjak sem tud veliki,
Kadar pridem v klet.

Velki že sem za ženitev,
Pa se zdi mi sram.
Rajši grem kres pet sto britev,
Kakor z baboj v hram.

Samec pač na večne čase,
Jas ostati čem,
Če hoditi na klobase
K sosedom le smem.

Či pa vtegna gda bi priti
Še enkrat na svet,
Pač študent več nečem biti,
Raj grem boba plet.

Zdaj ste čüli, poslušavci,
Kaki sem jaz vtič,
Vüha mam kak stari zavci,
Samo v glavi nič.

Vüčte pa se stari, mladi
Stote pesmi vsi,
Akoravno še pobradi
Kozlovoj diši,

Da ni vsaki za gospoda.
Žmeten zlo je vük.
Deco v šolo phat je škoda,
Rojeno za plüg.

(Iz „pesmarice" Andreja Čagrana.)

čenča = armer Tropf.
šütek = norc
vtraglač = lenuh
soha = pflork.
ja = jea = jedel
klüka = dijaski izraz za „dvojko".

Pije naj, da bo videla dno.

~~XII.~~ b Š. 5767 307

(Od Sv. Jurija na Šťavnicu.)

Micika Lujziki glažeka daj,
Glažeka daj,
– Joj o joj, žejna je tako! –
Naj bo pila,
Naj bo pila,
Naj bo vidla dno!

Zapisal Jožef Kranjc; — ~~Ž~~ Narekoval T. Borko. – Z
Kranjčevega rokopisa.

Čtudi se opiješ, se ti nič ne zgodi:

~~XIV.~~ Š. 5755

(Od Sv. Jurija na Ščavnici.)

295

Bratec poprimi ta glažek
No včista ga vim popi!
Al če se ti glih opijaniš,
Saj nič se ti ne zgodi.
Le zmisli, le zrajtaj,
Ka jutri bojše bo!

To vino prežene vse skrbi,
Novo moč naredi,
Halo! halo! halo! halo!
Pri nas je skoz tako,
Da radi pijemo
In dobre vole smo!

3

Zapisal Jožef Kranjc, narekal T. Borko. – Iz Kranjčevega rokopisa. – Zapis Jožefa Tušaka od Sv. v Slov. goricah se loči v tem: 1 Bratec] Al bratec – 2 čista – 3 Al] In – 6 Da] Ka – 8 Naredi novo moč – 9] Halo, halo, halo! – 12 No. – Zapis Jožefa Klemenčiča iz istega kraja, kakor Tušakov, se loči od tega v tem: 2 čista .. vun – 3 In] Al – 5 rajtaj – 6 Ki –

~~(Narekoval T. Borko)~~

~~17~~

XV. a (Od Sv. Junija na Šťavnici.)

206 m. v. š.

Prelübi mojo brati vi!
Meni se serce veseli,
Meni se serce veseli,
Da zdajsmo vküper prišli vsi.

Mismo se gnes tu vküp zbrali,
Da sladko vince bi pili,
Da sladko vince bi pili,
Si našo moč ponovili.

En glažek vinca bom nalil,
Na zdravje vsen ga bon popil,
Na zdravje vsen ga bon popil,
Za vas pa drugega nalil.

Na zdravje vsen prijatelom,
Keri so to al ne so to,
Keri so to al ne so to,
Da nas le serca lübijo!

Bog vino je zato stvaril,
Da bi ga vsaki zmerno pil,
Da bi ga vsaki zmerno pil,
Boga pěr tem ne pozabil.

Zdaj vsaki svoj glažek primi,
Ino ga hitro vim popij,
Ino ga hitro vim popij,
Da s tem srce se pohladi!

Kadar pa pride zadnji čas,
In bo prišla smert po nas,
In bo prišla smert po nas,
Zato že pimo ga en glaž!

(Narekoval Borko).

Zapisal Jožef Kranjc; — Iz Kranjčeve ~~zbirk~~ rokopisa.

š. 5762

302

~~XV.~~ b

Saj je še mokro pri čepu!

(Od Sv. Jurija na Šćavnici)

Med kampanijoj Janez naj pije,
Ki tak veselo za glažek drži!
Al saj še je mokro notri pri čepi,
Kaj mo ga pili vsakši en glaž!

Zapisal Jožef Kranjc; (z Narekovala Marija Meznarič.)
Iz Kranjčevega rokopisa

Š.6762
9
2×5
30

~~XVI.~~ (Od Št. Jurija na Šč.)

Danes je prav isti dan,
Ko sem bil k vojakou zbran.
Prišli so k meni.
Štirje rumeni soldaki so bli.

Puške dol postavijo.
Meni tako pravijo:
„Kaj se boš mnikal,
Saj se ti bode soldački stan šikal."

Zapisal Jožef Kranjc; (Narekoval Franc Lupša.) –
Iz Kranjčeve zbirke.

253

Š. 5712

~~XVIII.~~

(Od Sv. Jurija na Ščavnici.)

Sunce sije, lüč gori,
Pri tebi pa, Micka, en glažek stoji!
Trinkzajn, trinkzajn, trinkzajn fajn!
Bole boš pila, bole boš fajn.
Kluk-kluk, kluk-kluk, kluk!
Naj se ti vince z glažka speluje,
Naj se speluje, naj se spela,
Saj bo še nekdo za drügega da!

Zapisal Jožef Krajnjc; Narekovala Marija Meznarič; Iz Krajnjčevega rokopisa.

Š. 5780

„Kadar nam je suša."

~~XIX.~~

(Od Sv. Jurija na Šťavnici.)

325

Kadar nam je suša,
Al travica gori,
Franček že poslüša,
Al gasil že bi.
Spre si razmoči,
Drügemi natoči!
Glažek gre od rok do rok,
Bog nas živi vse okrog!

Zapisal Jožef Kranjc; narekovala Jožefa Krajnc. — Iz Kranjčevega rokopisa. Zapis Jožefa Tušaka od Sv. Antona v Slov. goricah se loči v tem: 1 suša — 3 I... — 4] Alj gasilo bi. 6] Drugemu izroči.

Narekovala Jožefa Krajnc.

311

§5771

~~XX.~~

(Od Sv. Jurija na Šćavnici.)

Al Micka, kaj se kujaš,
Kaj z vinca tak norčuješ?
Se držiš kak da bi jezna bla,
Kak da vinca pit ne zna!
Primi kupico:
Glaž ma luknjico,
To svetlo mijolčico, mijol-, mijolčico!
Le pi taisti glaž,
Kerga v roki maš!

3

Zapisal Jožef Krajnc; Narekovala Jožefa Krajnc. + 73
Krajnčevega rokopisa

AI

nivš.

~~XXI.~~ 197

(Od Sv. Jurija na Ščavnici.)

Al moj pajdaš,
Ti pač dobro znaš!
Al kdo je tisti mojster bil,
Ki tebe tak je pit učil?
Le vino vün! Le vino vün!
Le vino, vino vün!

3

Zapisal Jožef Krajnc; ++ Darekovala Jožefa Krajnc. – Iz Kranjčevega rokopisa. To je samo konec prejšnjih pesmi.

IV

~~Slov novincev~~

~~Dva~~ ~~Dva~~ Novinca se poslavljata.

~~XXII~~

Od Sv. Jurija na Sč.

Š. 6889

156

Veseli sprotoletni čas,
Keř priša si celo do nas,
Keř svojim cvetjom veseli
Te lüštne vse lüdi.

Oh vboga dva pajdaša pa
Se žalostno nam tožita,
Da ravno sprotoletni čas
Odideva ~~zela~~ od nas.

Gnes vso veselje ofrata,
Le čujte, kaj nam pravita:
Veseli dnevi, srečno zdaj
Da greva v lücki kraj!

Kak vživala sva toti svet!
Veselo že krez dvajsti let!
Al zdajna rajžo žalostno
Gnes jemleva slovo.

Lübleni najni materi
Za naj ne bota žalostni.
Za vajne trüde no skrbi
Naj Bog vama plati.

Lüblene sestre, brati vi,
Zdaj bomo se razločili.
Če naj prebodne smrtni meč,
Se nemo vidli več.

Zdaj srečno vsi Peršetinci
No pajbi Lahonski vi vsi.
Zdaj srečno lübi svet Tomaž
No najni vsak pajdaš.

Pajbari no dekline vi
Keř vküp veseli smo bili.
Zdaj srečno, srečno vživajte
Vso vašo veselje.

Očetje mo matere,
Za naj le nič ne jočte se.
Če glih odideva od vas,
Zna bit na vsaki čas.

Lüblene sestre, brati vi;
Zdaj bomo se razločili
Če smrt nam starše pomori,
Na naj ne zabte vi.

To pesem zdaj dokončava
No vsem vam v roke segneva:
Zdaj srečno, srečno, lehko noč
Bog nama daj pomoč!

Zapisal Jožef Kranjc; Narekoval Janer Rožman —
Iz Kranjčeve zbirke.

IV

156 a

~~Slovo od~~

~~Slovo novinec~~

Novinec jemlje slovo od svojcev in znancev

~~XXIII.~~ a

(Iz ~~St~~ Berkovec v Slov. gor.)

Š. 6890

Srečno štajarska dežela,
Ker si luštna in vesela.
Ker sem jaz tü rojen bil,
Bogve, kde bom smrt storil.

Al na polji al na cesti
Bog že zna, na kerem mesti.
Lüba Marija, ti nam pomaj,
Da pridemo vsi nazaj.

Dvajsti let smo bli med vami.
Vsigdar lüštni ino zdravi.
Al zdaj vas moremo zapüstit
No v dalne kraje it.

Da bi Marija za nas prosila,
Da bi nas kroglica ne bi trofila
Jezuš Kristuš, naš gospod,
Usmili se večni Bog!

Srečno oča ino mati,
Srečno sestre ino brati!
Zdaj vas moremo zapüstit
No v dalne dežele it.

Vi pajbari no dikline,
Kak veselje hitro mine!
Al zdaj ločitve pride čas
No v razne kraje žene nas.

Srečno moži ino žene,
To vas naj pri srci gene
Či glih je človek zdrav, vesel,
Pa vendar enkrat prah, pepel.

Oh srečno fara Jürjoška
No tüdi ves Berkovska vsa!
Jaz težko zapüstil vas bom,
Znabit vas videl več ne bom.

Še gda smo mi na štelingo šli,
Kak težko mi smo z domi šli,
Ker zapoved naša tak veli:
Da moremo biti zvesti vsi.

Vi lüblena, draga mati,
Kelkokrat ste ne mogli spati.
Al to vam najsam Bog plati
V nebesih tam pri Jezusi.

O Jezus prelübleni ti,
Ti bodi nam vsem smileni,
Da bomo prišli vsi nazaj
V ti lep slovenski kraj.

Srečno zdaj vi vso ostante
No na nas nikoli ne pozabte,
Da je prišla ura nam,
Da moremo iti zdaj.

Za to tam pomoči nega
No tudi večkrat krüha nega
Zato stariši in žlahta vsa,
Nam bodi vsmilena.

Zdaj pa pesmico bomo sklenili;
Da bi ostala vam v spomini!
Nam pa bodi smileni Bog
In Jezus Kristus naš gospod.

3

Zapisal Jožef Kranjc; Narekoval Janez Rožman ~~iz Berkovec~~ —
Iz Kranjčeve zbirke.

20

~~XXIII.~~ b (Od Sv. Jurija na Ščavnici)

= Š 6420

Marija je po poti rajžala,
Srečala je, srečala
~~Cimrmamane~~ tri.
„Kaj delate, kaj delate,
Cimrmani vi trije?"
„„Mi delamo, mi delamo
Križ za Jezusa.""
„Le delajte na tenko, na drobno,
Da Jezusova mantra ležiša bo!"

Marija je po poti rajžala,
Srečala je, srečala
Kovače tri.
„Kaj delate, kaj delate
Kovači vi trije?"
„„Mi delamo, mi delamo
Cveke za Jezusove noge.""
„Le delajte ~~le delajte~~ na tenko, na drobno,
Da Jezusova mantra ležiša bo!"

Marija je po poti rajžala,
Srečala je, srečala
Žnidare tri.
„Kaj delate, kaj delate.
Žnidari vi trije?"

„„Mi delamo, mi delamo
Sükjo za Jezusa,""
„Le delajte na tenko, na drobno,
Da Jezusova mantra ležiša bo!"

Zapisal Jožef Krajnc;
Iz Krajnčevega rokopisa

(x Narekovala Ana Kapun; —

Slovo poziner

# „Pomlad se nam bliža, vse se je veseli."

~~XXIV~~ Š. 6861

~~XII~~ 128

(Od Sv. Jurija na Sč.)

Sprotletje se nam bliža,
Vse se njemu veseli,
Vsaka ptica lepo poje,
Ki po lüfti tam leti.

Človek pa je mlad, veseli,
Malo dni še on živi;
Komaj še je v dvajstem leti,
V srci njega žalosti.

Resen bode vse veselo,
Tüdi sprotoletni čas.
Mi pa bomo vendar mogli
Zdaj odvandrati od vas.

Kak vse hudo se nam kaže,
Strašen glas nam proti gre.
Lehko človek si obriše
Svoje žalostne oči.

Mi mo vam roke podali,
Kda mo v dalne kraje šli;
Vi pa prelübleni starši
Nič ne bote žalostni.

Bog vam lepo naj poplati
Vaše trüde in skrbi,
Kaj ste vi nas izredili;
Neko noč ste ne spali.

Če mo mi v soldačkem stani,
Kama v dalne kraje šli,
Te, prelübi naši starši,
Nemo se več videli.

Kelko fantov je odišlo,
Kaj jih nega več nazaj,
Ker so od sovražne roke
Mogli iti pod zemlo.

Tak se z nami zna zgoditi
V totem leti, ravno zdaj,
Da ne pridemo nikoli,
Lübi starši, k vam nazaj.

O, vi fantje in dekline,
Srečno zdaj ostante vsi!
Kelkokrat smo vküper prišli,
Lepo smo prepevali.

Lepo smo zdaj slovo vzeli,
Vsi odpüste nam srca.
O Marija, božja mati,
Ona pa bo z nami šla!

Zapisal Jožef Kranjc;
— Iz Kranjčeve zbirke.

Narekoval Jakob Kurja.

Kukovica mi poje prvi krat.

~~XXVII~~ š. 5634

(Od Sv. Jurija na Ščavnici.)

Kukovca mi poje že to prvokrat,
Jaz pa ga pijem že to drügokrat:
Ne grem poprej domo,
Ne grem poprej domo,
Gda kukovca zapela, zapela mi bo!

Kukovca mi poje že to drügokrat,
Jaz pa ga pijem že to tretjokrat.
Ne grem i. t. d.

(To se ponavlja v „brezkončnost“.)

(Namesto: „Jaz pa ga pijem“
Se poje tudi: „Fantič dekle lubi.“)

3

Zapisal Jožef Kranje; (Narekoval Tomaž Kapun.)
Iz Kranjčevega rokopisa.

# IXXX. Š. dod. zbadlj: 50

Keri če koline meti,
More dosti si zadeti;
Prle, kak živad zakole,
Si zavžije kaj nevole.

Se skrbeti kak ti mravla,
Či gostüvanje pripravla,
Kaj bi ti pozvani gosti
Meli jesti vsi zadosti.

Snoči smo račün držali,
Kak bomo prašička klali.
Te je vsaki na me kaza:
„Te pa boš po hlevi gaza."

Jaz si enčas premišlavam
No se s tem odpovedavam,
Da sem preveč boječliv
No za to premalo živ.

Te so vsi na to mrmrali
No me siloj v štalo gnali.
Rajši idem le lovit,
Kak bi bija za to bit.

Te mi dajo prav žganice,
Jaz si plünem na pešice,
Da je zdaj drügače ne,
Da jaz idem najnapre.

Se bi jaz vam rad poveda
Kak me je prašiček gleda,
Kdaj sem priša notri v hlev,
Misli, da mu nesem plev.

Vüha špiči no poslüša,
V meni že trepeče düša.
Tam bi nüca jaz dva krampa;
Kak je on nad menoj čampa!

Nisem vüpa ga prijeti,
Že leti mi prek po peti,
Da on tak nad menoj krüli,
Da mi peto vso ogüli.

Te še brsne me od spod
No me zbije v drügi kot.
Zdaj je moja zadnja vüra
Če boš se tak z menoj güra.

Te še vsaki se mi špota;
Jaz pa se ne ganem skota.
Zakaj ste me sem poslali,
Da bi se le vsi posrali.

Te še dveri vtrga gor
No prašiček vdere v dvor.
Zdaj bižijo vsi za njim,
Jaz pa v koti le pezdim.

Gdo bo meni to poplača,
Kak me je prašiček vlača,
Kak je v hlevi z menoj mesa,
Da mi gvant je ves razčesa.

(Narekoval Jakob Kurja.)

JOŽ KRAJNC ~~svatb. cf. 800~~ Poroka ~~končana~~ zovršena.

5275.

~~XXX.~~ (Od Sv. Jurija na Sč.)

= Š 5309

Na poli stoji lipica,
Prelepo je razcvetena.

Pod lipoj stoji mizica,
Prelepo je nacirana.

Pri mizi sta dekleti dve,
Prelepo sta poglajeni.

To sem pa greta fanta dva,
Lepo si prepevata.

Fanta dekleta snubita,
Lepe grünte obetata.

Poroki so zdaj storjeni,
Vzakon so oblübleni.

Zdaj se reče trikrat ja,
Besede grejo pred Boga.

Lübi svati ~~svati~~, kaj bo zdaj?
Ledik stan je zdaj že vkraj.

Zdaj mo pili vsi en glaž,
Svetemi Janži naj na čast!

Zapisal Jožef Krajnc; Narekoval Janez Rožman.
Iz Krajnčeve zbirke. Nahaja se tudi v zbirki

od Sv. Antona v Kov. goricah

Jožefa Tušaka (III), kjer je naslovljena „Liebenšrit" ter se loči od zgoranjega natiska samo v tem: 4,6 Prav lepo – 7 sen – 18 Janži naj na – Zelo podoben je zapis Jožefa Klemenčiča (st. 22.a) tudi od Sv. Antona v Sl. gor.; loči se od goranjega natiska v tem: a razvetena] nacirana (pač pomota zavoljo v. 4) – 7 sen – 10 grunte – 11, 15, 16 zdaj – 12 obljubljeni – 13, 17 zdaj – 15 ljubi – 16 Ledig – 18 Janži naj na] Janezu na. – Začetek pač spada težkoda sem prim. st. 800.

Slovo nov.

III

„Ko je ~~vas~~ bilo edenajst, ~~tedaj~~ postal sem že soldat"

~~XXXIII.~~ (Od Sv. Jurija na Sč.)

Š. 6813

81

Prelüba fara petrovska,
Veseli se na vekomaj!
Al jaz se morem žalostit,
Ker tebe morem zapüstit.

Kda vüra bila edenajst,
Te posta sem že jaz soldat,
Al posta sem že jaz soldat,
Za smrt pripravlen siromak.

Kde ste, lüba mati vi?
Kaj se tak milo jočete?
Ja, neko noč ste ne spali,
Kaj ste se z menoj trüdili.

Kde ste, lübi oča vi?
Kaj ste tak močno žalostni?
Na mojem srci tak leži,
Da nemrem z vami gučati.

Kde si, lubi bratec moj?
Kaj si tak močno žalosten?
Posodi mi to zadno pot,
Ostani ~~zvest mi~~ vekomaj.

Kde ste, lübe sestre ve?
Kaj se tak milo jočete?
Podajte mi te rokice
In živte, kakor rožice.

Kde ste, lubi pajdaši vi,
Keri dostikrat smo vküp bili,
Keri dostikrat smo vküp bili,
Igrali no prepevali?

Kde si, lüba lubca ti
Z mojga srca zalüblenga?
Podajma si te rokice
In milo se razjokajma.

Zdaj vzemem od vas jaz slovo
In vam podam desno roko.
Srečno ostanite od zdaj
In Bog vas živi mnogo let!

Zapisal Jožef Kranjc:

Narekovala Fr. Peršak – 73
~~njegovo~~ Kranjčeve zbirke

Slovo Romanjen

52

Š. 6732

~~XXXV~~ Slovo od sladkogorske Matere božje
(Od Sv. Jurja na Ščavnici)

V solzah mi plavajo moje oči
In srce od žalosti v meni kipi,
Ker moremo danes slovo jemat,
Prelüba Marija, morbit zadnjokrat.

Kolko staršev je lani z otroci to blo,
Kolk bratov in sester častilo lepo,
Kolk zakonskih, starih in mladih lüdi
Je lani to bilo in letos njih ni!

Tud starček ves sivi je lani tü bil
In tebe, Marija, prav lepo častil.
Če danes pogledam okoli, ga ni,
Gotovo že v hladnemu grobu prhni.

Prijatel s prijatlom je lani tü bil,
S teboj, Marija, se tü veselil,
Al letos je priša edeu sam,
Ti drugi znabit je že pokopan.

Tud sin sam z očetom je lani tü bil,
Tukaj pri Mariji se je veselil.
Oh oče premili, kde danes ste vi,
Sin milo zdihuje in kliče k Mariji.

Če vprašamo hčerko, kje so nje mati,
Priromali ~~xxx~~ semkaj k Mariji so radi,
„Oh žalosti, milosti!" nam odgovori,
„Oh zmisli Marija njih duše se ti!"

Če okoli pogledam, me srce boli,
Kolk lani jih tu bilo, ki letos jih ni.
Od Sladke gore so jemali slovo,
To leto pokopani so v črno zemljo.

Tud z nami zgodilo se ravno tak bo,
Znabiti smo letos to zadnjokrat to.
Le sklenmo: Marija, usliši ti nas,
Te prosimo k pomoči, nam pride vsak čas.

Oh smili, Marija, se romarov ti,
Naj vsaki bo vslišani, ker pride k Mariji!

7

Zapisal Jožef Krajnc; Narekoval godec Fr. Kreft. — To pesen podajam kot vzorec slovesa, s katerim ~~jen~~ se romarji poslavljajo od romarske cerkve.

# Ponudna hoče godca

Š. dod. zbadj: 98

## XXXVI.

Predragi lübleni,
Čujte za špas,
Či nete zamerli,
Zapojem vam jaz.

Od ene dekline,
Kaj ona guči,
V posvetnem veselji
Skoz rada živi:

„Bom godca si vzela,
Vesela bom jaz,
Bom mela brez mele
Postavleni kvas."

„V jutro mi gode,
O poldne drmla,
Večer še mi kero
Na hrbet gor da."

„Je godec me zmota,
On zmoti lüdi.
Eno malo pobrnka,"
Vse k njemi leti.

Pri dverah kak stara
Lopata stoji
No v hišo še gleda
Kaj kdo pije no je.

Sem nota hodi
No zdiže pete
No kaže roke,
Či kdo plesati če

Ma vtrgani fürtoh
No mojder načet;
Pr jajnki ji tüdi
Fali en laket.

Narekoval fr. Kreft od Sv. Antona.

Obrekovan kmet

XXXVII. b nivš.

O dragi moji farmani,
Če pa vam kaj zapeti smem
Od zajmih ljudi, kaj goči,
Naj vsakši le za se skrbi.

Ker druge zlo na skrbi ma,
Naj se pogledat tudi zna,
Ob ravno čeden se drži,
Pa deno dostikrat fali.

En sosid zlo na skrbi ma
Ko dosti praznih gučov da.
Naj prle zmete si doma,
Te k meni zmetat priti zna!

Ljubi moji sosidi,
Kak rdd ma vsaki poštenje!
Kato pa pečem njem: gorje!
Ker meni je odvzeti če.

Poštenja lehko se znebi
Vse, kaj pod suncon tu živi;
Pa tudi nega ga blaga,
Kaj bi poštenjek plačat zna.

XXXVII. a

Š. dod. zbadlj: 70

Mihal Loparnik se velin,
Se šestnodvajsti let živin;
Povsod sen meja poštenje,
Al zaj se mi odvzeti če.

Ah, Bog nam bodi smileni,
Se vse sirote vidiš ti!
Či ravno svet me zločrti,
Oh, Bog, pomagaj da mi ti!

Moj zvesti ajngel varih,
Le ti še me na skrbi me!
Naj v božjoj gnadi sploh živin,
Da svoje düše ne zgibin.

Marija, mati vseh sirot,
Podaj nam milostnih dobrot,
Kaj leži nam prestati bo
Težave ino žalost vso.

Na sveti drüga najti ni,
Kak žalosti no bridkosti.
Ker volno je prestati zna,
V nebesih tam plačilo ma.

Narekovala M. Klemenčič ir Grabšinec.

XXXVII. C

Š. dod. zbadlj: 144

Židov je po vesi ša,
Kmet pa ga je notri zva:
„Hitro hodi židov sen!
Jas po te ta vün ne smen."

Židov hitro gre nazaj
Misli si, kaj bode zdaj:
„„Venda bomo handlali
Za vboge mlačovske kosti.""

Židov pride notri v hram
Hitro bara, kaj de tam.
Kmet pa k njemi govori:
„Za domlatke mo handlali."

Židov smeje se na glas,
Reče: „„Pega nečem jas.
Se si veke svinje kla,
Kam pa si klobase dja?""

„To jas lehko sam pojeu
Vsaki svetek, vsaki den;
Pa še včasi keri den
Dan kaj antverskim lüden."

„Eno mojster eno ksel
Ena padne v moj kanjer,
Dekla pa še nema nič
Te me kleje kak hujdič."

„Tak moj lübi židov ti
Veš kak meni se godi,
Kmet ma le en žmeteu stan,
Ka nič ne sme pojesti sam."

Židov zgrabi svoj kanjer
In ga prime ves čemer.
Bogi mlatec kaj trpi,
Pa le pravice ne dobi!

„„Srečno oča, mati vi,
Deca ino mlaci vsi,
Nič ne bote žalostni
Kaj nesen jas od vas gosti!""

Židov vün skor dveri gre,
Pes ga zgrabi za sare:
„Nesrečen židov, kaj storiš,
Kaj mlacon domlatke vmoriš?"

Mačak od gümla jezen gre,
Ma na židove čemere:
„Nesrečen židov, kaj storiš
Kaj mlacon telki kvar včiniš?"

„Kaj zdaj sirota bom začea,
Živeža seu dozdaj mea
Tam v parmi miši dovolé
So bol debele kak svinjé."

„Če v kühjo pridem, tam sem bit,
Že moren biti dobro skrit.
Vhišo pa celo ne smen,
Da jim včasi kajpojen."

„Jas pa smüknem v parmo ta,
Tam je velka muzika,
Miši vujške skačejo
In mertik si pretačejo."

„Gdo za mačko bol skrbi
Kak ti lübi mlatiči?
Ti pa te tako grešiš,
Da jim domlatke vmoriš!"

Vbogi mlatič kaj trpiš
Ti pa resen vse rediš,
Miši, mačko ino psa,
Te pa ne dobiš mesa.

Vleti, gda se zlo megli,
Te že kmeta čemeri.
Lübi mlatec, gde si bija
Ka si telko zamüdija?

Oh moj lübi, dragi brat,
Mlace lübi vsaki rad,
Daj jim velko poštenje,
Telko kak za mlace gre.

Nič te naj ne bode sram,
Či ti pride mlatec v hram!
Deni ga na tisto stran,
Gde je seda boter sam.

Boter pa naj tam sedi,
Gde njem mlatec sam veli.
Mlatec vleti več trpi,
Gda njem v nos se prah kadi.

Narekoval Andraž Čagran

Poprej so naši kmetje mlatcem, ko so bili z mlatitvoj gotovi, prirejali veliko goščenje, domlatki imenovano. Sedaj pa so to opustili. Mlatci pa so jim zložili to zabavljico, kakor da bi kmet domlatke (vse kaj bi imel za domlatke dati) židovu prodal.

pod črto! ad 5287 [illegible]

Opomnja
Na Štajerskem pojo godci, kadar se reže puran, še drugo, ki pa se mi ne zdi narodna. Zapis Jožefa Krajnca, ki mu ga je narekal M. Raušl od Sv. Tomaža slove tako: ~~XXXVIII~~:

JOŽ. KRAJNC st. 38

= Š 5324 (pod črto)

Vi oča starašina
No drugi, vete kaj?
Nalejte si glaž vina
No se napite zdaj!
Da bi vi bli prav veseli
No purana nam načeli,
Ki čepi na mizi
No vi ste najbol blüzi.

Na mesto nas napravte
En prav veseli špajs,
Le k njemi se pripravte,
Te bom veseli jaz.
Nej ga treba rezat tenko
Se za dvermi nej nas telko.
Če le so štirje tali
Mo čista dol obrali.

Odrežte mu peroti
No do kolena vkraj,
Se to stojimo v koti,
Le sem ga dajte zdaj.
Bol bo zrezan na debelo,
Bol bo srce nam veselo.
Če tak nam čete dati,
Se začnemo smejati.

Pa kak je njega viditi,
Je resen lepi vtič,
Pa tak je zdaj spoznati,
Da stoga nede nič,
Besede res ste slišli neke,
Vse zastonj je kak sem reka,
Pri vas ne gilta prošnja,
Pa bo trpela mošnja.

We, svatevca, nevesta,
Kdo vajne misli ve?
Kaj bol veseli nesta
No tiho sta obe.
Zibelo bi radi meli,
Tiste bol bi ble veseli.
To ženska je navada,
Da vsaka zible rada.

V zapisu Pavliničevem, tudi od Sv. Tomaža pri Ptuju, manjka zadnje strofe; prepis fr. Praprotnika iz neke pisane pesmarice pa ima še to-le:

~~Narekovala M. Raušl od Sv. Tomaža~~

./.

Ta pesem bo zdaj speta,
No več ne poje se.
Ali vi nam pa darujte
Kar vaša volja je:

Naj bo s puranom ali z dnarom,
Da podoba bo cesarom.
Najlepše se prileže,
Da vsak v en cenar seže.

# Ardeničar krade bučele in med

## XL š. dod. zbadlj. 10

Bote Staršenci veseli,
Kaj te lecetara meli;
To je pač veseli glas,
Posebno pa za zimski čas.

Mi vam čemo zdaj zapeti,
Vse na tenko razodeti,
Kaj je Potlan roje kra,
Türk pa je na vahti sta.

Oh lüblene vé čebele,
Kak ste lepo si skrbele,
Potlan pa vas pride krast
Sebi na najvekšo čast.

Kobili polagal je pšenico,
Kaj ma v noči vekšo hico.
Kak se malo že zmrači,
Že na Gibino beži.

Zaran ob štireh gor se tira,
Celo noč on nema mira.
Straža pride mu nasprot,
On komaj vujde sam domo.

Dva sta na bür hodila,
Tam tolige sta vozila.
Rada bi jedva mela mast,
Zvečer pa greta rojov krast.

Priče so vam tuže bile;
Zaran so jedva zaklenoli;
Štindar pa zdaj že ž njima gre
Dojta proti Lotmergé.

Kak se Türk je proti stava!
Kakšna bode tota kaša?
Kaj je bija sladek med?
Kaj pa moram jaz trpet.

W oštarijo sta hodila
No dekline si gonila.
Igra je za roje rad,
Ker je pravi medov tat.

Narekovala M. Klemenčič iz Selišč.

~~XLIV~~ a (Od Sv. Jurija na Ščapnici.)

i. 6662

93

12 kitic

I

Bratec od Lublane,
Povej da nam to prvo!
Ta prva je edini Bog,
" Med nami on kraluje.
Pinka, punka, ponkape
Pijmo bratci vino!"

II

Bratec od Lublane,
Povej da nam to drügo!
Dve sta tabli Mojzesa,
" Ta prva je edini Bog,
Med nami on kraluje.
Pinka, punka, ponkape,
Pijmo bratci vino!

III

Bratec od Lublane,
Povej da nam to tretjo!
Tri pršone božje so,
" Dve sta tabli Mojzesa,
Ta prva je edini Bog
Med nami on kraluje.
Pinka, punka, ponkape,
Pijmo bratci vino!"

IV.

Bratec od Lublane,
Povej da nam to štrto!
" Štirje vajngelisti so;
Tri pršone božje so; ~~i. t. d.~~
(itd. kakor v III kitici).

V.

Bratec od Lublane,
Povej da nam to peto!
" Pet je Jezusovih ran,
Štirje vajngelisti so, ~~i. t. d.~~
(itd. kakor v IV. kitici).

VI

Bratec od Lublane,
Povej da nam to šesto!
Šest vrčov friške vode,
" Kaj Jezus stora vino ž nje
V Kani Galileji.

VII

Bratec od Lublane,
Povej da nam to sedmo!
Sedem svetih zakramentov,
Šest vrčov friške vode,
Kaj Jezus stora vino ž nje
V Kani Galileji.

VIII

Bratec od Lublane,
Povej da nam to osmo!
" Osma je Marija veselja,
Kaj svojim sinom v nebo šla,
Sedem svetih zakramentov,
Šest vrčov friške vode,
Kaj Jezus stora vino ž nje
V Kani Galileji."

IX

Bratec od Lublane,
Povej da nam deveto!
" Devet je korov ajngelov;
Osma je Marija veselja;
(i. t. d. (kakor v VIII. kitici.)

X

Bratec od Lublane,
Povej da nam deseto!
" Deset zapoved božjih je,
Devet je korov ajngelov,
(i. t. d. (kakor v ~~9~~ IX. kitici.)

XI

Bratec od Lublane,
Povej da nam ednajsto!
Ednajst je patriarihov,
Deset zapoved božjih je,
i. t. d. kakor v 10. kitici). X

XII

Bratec od Lublane,
Povej da nam dvanajsto!
" Dvanajst je apostolov,
Ednajst je patriarihov, ~~i. t. d.~~
Deset zapoved božjih je;
~~Se ponavlja do 1. kitice~~
Devet je korov ajngelov;
Osma je Marija veselja,
Kaj svojim sinom v nebesa šla;

Sedem svetih zakramentov
Šest vrčov friške vode,
Kaj Jezus stora vino ž nje
V Kani Galileji;
Pet je Jezusovih ran;
Štirje vajngelisti so;
Tri persone božje so;
Dve sta tabli Mojzesa;
Ta prva je edini Bog,
Med nami on kraluje;
Pinka punka, ponka pe,
Pijmo, bratci, vino!

Zapisal Jožef Krajnc;

~~Narakovala~~ Ur. Budja; —
Iz Krajnčeve zbirke.

XLIV. b

š. dod. abadlj. 141

Kapojmo dolajncom
Na poštenje,
Da sosidom, znancom,
Prva čast gre.
Ja, pijmo le zdaj za nje,
Da sosidom, znancom
Prva čast gre.

Še murski polajnci
Jaki nam so
Kò dravski polajnci
Ravno tako.
Ja, njim na to nagnimo!
Dravski polajnci
Ravno tako.

Bog ma nje za lubo,
Glêj paradiž!
Tu maš na pomudbo,
Kaj si želiš.
Al stojiš, al sediš,
Maš na pomudbo,
Kaj si želiš.

So v šoli vsi pridni,
Lze jim v glavo,
Ž njih hvale vsi vredni
Mešniki so.
Jejo no pijejo,
Hvale vsi vredni
Mešniki so.

So lepe postave,
Močne sklepe,
Lehke no zdrave
Majo pete;
Kàk roke, tak noge.
Lehke no zdrave
Majo pete.

Dolajnci so krstvi
Radi so zmes,
So žegna pri krsti
Dobili z nebes,
Kakor kmet, tak gospod.
So žegna pri krsti
Dobili z nebes.

Dolajnci so jaki
Za nas no za vse,
Sploh mestni, težaki,
Vse od pok gre.
He naj jim gre skoz zobe.
Mestni, težaki,
Vse od pok gre.

Za vojsko nas štima
Sam Ferdinand,
Da jakšega nima,
Kak je dolajnc,
Kak dolajnc, tak pestranc.
Jakšega nima,
Kak je dolajnc.

A puntasti Nemci
Neso ludje,
Da lajajo k pmenci,
Voda za nje!
Nam pa le vino gre.
Lajajo k pmenci,
Voda za nje!

Odpravmo si grehe,
Molmo Boga!
Te mir nam na veke
To no tam da.
Hopsasa, hajsasa,
Mir nam na veke
To no tam da.

Le bodmo si svoji
Zdaj no vsikdar,
Ta Nemci v svaji
Neso nam par.
Naj je star al je mlad,
Nemci nam v svaji
Neso nam par.

Saj Bog za dolajnce
Najbol skrbi,
Glej! vino, gibance,
To nas živi.
Zdaj bratec pi, sestra živi!
Vino, gibance,
To nas živi.

XLIV. c

Preluba sveda Barbara,
Meni je torba okradjena
Na Leskovcih pri Bindiši,
Notri na sredi v stibči:
Notri so brifajn peči,
Ka mi najbolj diši:
Kruh, pogače in sir
No štruka pun mehir.

Narekoval Janez Rožman.

XLVI niv Š.

Lisica, ena zvita zver,
V skalovji ma ona svoj kvanter.
Z repom pahla ali s škrampli škrampla
In vpraša, či je lovec doma.
Bum, bum!

Lovec pa na štori sedi,
Od straha skoro omedli;
Ko zagleda ruka, kakši zob ima,
Se spomni, da puškico ma.
Bum, bum!

(Narekoval Janez Rožman.)

Micika z imenom, Bog te naj živi!

La s. 5683

(Pk. Jurija na Ščavnici.)

225

Micka z imenom
Bog te naj živi!
Rek smo veselem
Društvi pri vas,
En glažek naliti
No vün ga izpiti,
No še prav dolgo
Leta živěti!

Vino naj steče,
Vam sè naj peče:
Bog vas naj živi
Kdaj in na vek!

Zapisal Jožef Kranjc. — Iz njegovega rokopisa.

Murski poljanci
(slaba žena bo!)
Gerika Cencinova: ni ji eden dovolj.

L b š. dod. zbadlj. 20

Dragi polski pajbje vi,
Pametni ste gratali.
Da tih küštrov nečete,
Či ravno so gizdave vse.

Gda v Lotmerk k meši idejo,
Do kolen se podvežejo,
Pančohe si nesejo,
Da za bal si šparajo.

Da v Lotmerk pridejo,
Na placi se postavijo,
Dečke pogledujejo
Keri najbol grubi so.

Ena pa je najbol gruba,
To svedoči njena čuba.
To je tista küštrava
Gerika Cencinova.

Lasje visijo dol po lici
No so kak vogrski risi.
S tem se Lujzeki dopadnejo,
Še ga v krčmo spravlajo.

Ote z menoj tijan ta
V Prnožlavce do Kotnjaka.
Tam je meni dobro bit,
Tam dobim zadosti pit

Gda v svetek pridem ta,
Pripravlena je postela.
Doj si ležem no zaspim,
K južini se glih zbüdim.

Tam na peči so pogače,
V peči dvojo je meso.
Vzemi si, kajkoli češ,
Kaj ti najrajši ješ.

Gda Markovič tam ocot gre
Primeta se za roke,
Doj po pašniki se pelata
Tak kak kakša gospoda.

Kotnjak za to krčmo ma,
Kaj čeri rad bi ožena
Lujzek pride si po Geriko,
Ona ma že jezaro.

Gda Markoviča nega ta
Pja štendara tüdi ma.
Vsega še vam ne povem,
Kaj še več od nje jaz vem.

Le jo fantje radi mete,
Če še enkrat čete meti
Njo za svojo sosedo
V Cezanjovcih za bürgarco.

Hopsasa no rajsasa
Pijan gor do Kotnjaka.
Tam je meni dobro bit,
Tam dobim zadosti pit.

(Narekoval Janez Rožman.)

~~Na zdravje vsem prijateljem!~~
Bog je vince dal, da biga vsaki zmerno pil!

205

~~LII~~

(Od Sv. Jurija na Šćavnici.)

Na zdravje vsem prijatelom,
Keri so tu al niso tu
Ki naše srce lubijo! Živijo!

Zdaj glažke si nalijemo,
In čista vun popijemo. Živijo!

Saj Bog je vinčece stvaril,
Naj vsaki bi ga zmerno pil! Živijo!

Kdaj bode priša zadnji čas,
Te bode prišla smrt po nas! Živijo!

Zapisal Jožef Kranjc. – Iz njegove ~~zbirke~~ rokopisa.
~~Ta~~ Narodnost te zdravljice je sumljiva; glej latinsko strofo v tretji nastopni številki

# LIII. niv 3.

Lehko sem se omožila,
Ali velki križ sem dobila.
Sveti Vid, moj lubi Vid,
Daj mi moža se znebit!

Dosta se on hvalit zna,
Da pred ludmi kaj vala,
Vsi ludje se mo smejijo,
No za norca ga držijo.
Sveti Vid, i. t. d.

Gda je penez ne meja,
Od drugih na posodo je vzeja.
Pijan v špili dosti stavi,
Grunt no hišo mi zapravi.
Sveti Vid, i. t. d.

Domo pride ves pijan,
Drugo jutro je zaspan,
Nema skrbi, kaj bi dela,
Drv mi k domi ne pripela.
Sveti Vid, i. t. d.

Pijan v noči se zbudi,
Tak se krega na ludi,
Z gnezde komaj se vleče,
Nič v roke vzeti neče.
Sveti Vid, i. t. d.

Boga moliti neče nigdar,
Prositi za potrebni dar,
Samo gleda, kak bi moga,
Piti dobiti od koga.
Sveti Vid, i. t. d.

Či ne grem po piti v klet,
Od jeze je ves bled,
Reče: „Baba, te bom tepo,
Či mi ne postrežeš lepo!"
Sveti Vid, i. t. d.

W jutro odide v krčmo,
Z misli pusti vso virstvo,
Noč no den mi ne da mira,
Vse od hiše odtira.
Sveti Vid, i. t. d.

V krčmi večkrat cele dni
Pijan po krčmi sidi,
Jas pa doma žalujem,
Svojoj decoj gladujem.
Sveti Vid, i. t. d.

Da pride s krčme k domi,
Vse pohujša pri hrami,
Grdo špota in preklinja,
Vse razrova kak-ti svinja.
Sveti Vid, i. t. d.

Či se glih spravi ležat,
Nikak ne more zaspat,
Vse žlabori, kaj govori,
Grdo hrca ino kroli.
Sveti Vid, i. t. d.

Od njega tak smrdi,
Kak v ti svinski posteli,
Ino vino vun skašlava,
Kak prase on poprdava.
Sveti Vid, i. t. d.

O vi lube žene vse,
Z menoj zdaj prosite:
Sveti Vid, moj lubi Vid,
Daj nam možov se znebit!

(Za nekega An. Volkovića prepisal (odkod se ne zna) učitelj Jožef Stuchetz leta 1823.)

hrcati = schnarchen
žlaboriti = nerazločno govoriti

JOŽ. KRAJNC / 54

# Kadar godci pobirajo denar

~~LIV~~

(Od Sv. Jurija na Šč.)

5354
99
Š 5399

Dragi oča starašina,
Primte zdaj za kupco vina!
Le poište mošnjico,
Zmislite na dvajšico.

Le gor dente vse, kaj mate,
Vse kaj z dobre volje date;
Naj bo tolar al petak,
Vse rad vzeme ti bedak.

Družba naj se van ne mili,
Dvajšica že z žepa sili;
Le od sé jo dente ta,
Drugači se zgubiti zna.

Prosim vüce ino strice,
Botre no še vas tetice,
Dente gor en lepi dar;
To vam nebo velki kvar.

Dragi no pošteni gosti,
Vem, kaj penez mate dosti;
Vržte tolar na talir,
Če je glih velki tak kak sir.

Le gor zmečte desetice,
Če so ravno zmes šestice,
Če je glih küferni groš;
Da njih le bo za en koš!

Prosim Vas, Vi stari mož,
Mate vi en svetli groš!
Da bi ga gor hteli djati,
Kak bi ga jaz vida rad.!

Prosim njih, gospod pošteni,
Znajo tak, kaj treba meni.
Za vse tisto no za to
Naj njim lepa hvala bo!

Nekaj dajte, pajbi mladi,
Dokič še ste v božji gnadi!
Vas ma tak najrajši Bog,
Jaz pa dnarje z vaših rok.

Iz prepisa Jožefa Krajnca, ki jo je
(Dobil od godca Frančiška Andrašiča)

Zapisovavca neznanega.–

To pesem pojejo godci, kadar pobirajo denar na gostiji.

Koline.

# LVI. a

Š. dod. rubadlj. 17

Dobro večer, dragi gazda!
V jutro bla po dvori brazda.
Prašič kroli po dvoriši;
Dekla, le koruzo iši!

Minka gre naprej z leternoj
In za njo še Šumen skledoj;
Nož si vtekne že za vüho
In z glave še stepe müho.

Prašič skoči zdaj prek plota,
Hlapca prav po blati skota.
Oh, pečenka, nen te jeja,
Dokler prašič nede hteja.

Prašič po leterni stopa
Ta čas, kaj se hlapec kopa
In mesar že na pobegi
V gnojšnco na znak telebi.

"To je dekla sama kriva,
Da je prašička vün spüstilá."
"„Ti či bi vüši lovija,
Zakaj pa si telko pija.""

Dekla ga pri lesi čaka.
Zdaj prašič je ta priskaka,
Strufe vrže mu na šinjak.
Alo, zdaj si moj, šetinjak!

Hlapec priběži do repa
In mesar je okrog prišvepa.
Da b ga nebi ondi zgrabli,
K čemu bi se mi gnes spravli.

Proste drügega mesara,
Toti de vam vse pokvara.
Toti svinjoj se šprancera,
Prej kak si jo raztrančera.

Ljübi virt no gospodinja,
To bla resen dobra svinja.
Bognam daj še takih dosti,
No še klati drügih kosti!

Zdaj pa jemo od glavine
Tijan notri do repine.
Pijemo polek sladko vino,
Da-le dobli smo slanino!

Narekoval Alojz Kump.

nr 5
poim. 4919-23
pob
4923

LVI. b

Prvo gredico skopala bom lepo,
Rože nasadila bom lepo, lepo.
Rasi, rasi rožmarin,
Rožmarin, Marijin sin!

Drugo gredico skopala bom lepo,
Rože nasadila bom lepo, lepo.
Rasi, rasi lilija,
Lilija, nedolžna vsa!

Tretjo gredico skopala bom lepo,
Rože nasadila bom lepo, lepo.
Rasi, rasi fajgljček,
Fajgljček, djngelček!

Štrto gredico skopala bom lepo,
Rože nasadila bom lepo, lepo.
Rasi, rasi gatroža,
Bovo skupaj rajžala!

Peto gredico skopala bom lepo,
Rože nasadila bom lepo, lepo.
Rasi, rasi majaron,
Majaron, Marijin tron!

Šesto gredico skopala bom lepo,
Rože nasadila bom lepo, lepo.
Rasi, rasi penica,
Penica, Marijina zenica.

Narekovala Lucija Čagran

# Hudobni Strdeničar.

## LVIII. mirš.

Lüdje si po svet gučijo:
Gdo ma toto sladkarijo?
To povedat čen van jaz
Od Tašnara veseli glas.

To je blo za njega žmetno,
Da j' on ne z nevole moga.
Kaštiga mu Bog posla je
Za hujdobije njegove.

Dosti meda si spomaza
Tudi dosti cvetja spraža;
Da mati so od doma šli,
Se tesno ti na ror kadi.

V bükvicah ma molitvenih
Dosti pilov ne poštenih.
Nesramnost ma na malano
In pa kosmato pesnico.

On vsigdar lase si popravla
No na glas se posmehava,
Diklina m jemle poštenje,
Da grdo je naštevanje.

Po noči nigdar nema mira,
Rojom hišice podira,
On dobro ve za roje vse,
Kolko jih v treh farah je.

To je penezna meštrija,
Bojša kak je šoštarija,
To je dobro pač za vas,
Posebno pa za zimski čas.

Ledenarco more meti,
No za led si sam skrbeti,
More meti formane
Za vožnjo vse pripravlene.

On je lehko lecetar,
Da njegov švoger je rihtar,
On jemi dober cajgnes da,
Da žiher z medom baranta.

Bčele daleč odletijo,
Tudi one za to trpijo;
Okol tvoje postele
Do nazadnjo letale.

Gda pa boš ti moga mreti,
No enkrat na sodbo iti,
Te nedužne čebelice
Bodo tebe tožile.

Gda mo mi slovo jemali,
Do nam svečo v roko dali,
Lecetara hvalimo,
Da nam jo pripravijo.

Zdaj je pesen sklenjena,
Med fantiče razdeljena,
Bog te živi lecetar,
Pij no je no služi dnar!

Jožef Kranjc.

(Narekoval Franc Lovrec.)

D

LXI. š. dod. zbadlj. 67

Mi Štajarci smo fajn ljudje,
Pa vsi smo prevěč gizdavi:
Je čista siromak ali pa bogat
Vsaki je purgari celo enak.
Horvat pa ma debele bize
V tistih je on gospod, dolžen je ne povsod,
Srajco pa ma do blizu križa,
To še Štajarca najbol veseli.

Pri nas je pač en lüšten kraj,
Kde krüha in vina raste kaj.
So taki ludje, ki hujdo jim gre,
Ker dela se vsaki ogniti če.
Horvat pa po noči v koči dela.
Kedar pa pride den, te je že dela sit,
Fajfo tabaka on si naloži;
Sten si on krati cel zvoleni den.

Zakaj Horvat ma srajco vün?
Da ma prekratek nareti stan.
Fajn prelje Horvatice so,
Zato pa gizdost grajajo.
Mati pri peči buhe kole,
Hči pa pri njih sedi, pa se jim vün smeji.
V tisti debeli jajki bodo venda
Še kake predlanjske visi.

Zakaj Horvati torba je,
Gda on na njivo s plügom gre?
On nima nobenega žepa nikjer,
Zato si on devlje v torbo mehir.
Bolje je mastna njegova torba
Kakor pa kiblica štajarska špehova.
Žverce, tabaka si notri nadevlje;
Tisto Horvati najbolje diši.

Oj fantje, vi ti štajarski,
Zakaj ste tako gizdavi!
Mate kviško lase in svetle škornje,
Diklina vas vsaka videti če.
Fajn so dikline, njih se varujte
Boljše je piti pir, kakor pa bit kurvir.
Dikline vam nastavljajo zanjke.
Fantje, ne dajte zapelat se nikdar.

Dikline ve te štajarske,
Zakaj se tako lišpate.
Mate kviško lase, napete čele
Za vami se jajnke vlečejo.
Oj ti neumna tvoja glava!
Kaj pa bo te, ko bodo sêri las je?
Te boš pač mela kratko jajnko
Baba, pogledal te niše ne bo.

Zdaj pa poglejmo te ludi
Kateri so antverhari.
Je mlinar siromak al žnidar glih tak,
Tud šoštari niše dela ne da.
Cimerman stare hiše flika,
Drakšlar pa tiho spi, kovač pa svojmeh siši
Samo kolar še v koči teše;
Mozikanti so meje kak jagroski psi.

Narekoval gvdec f. Štelel.

# LXV. mirs

Jaz jiman vam razodeti
Neke prav čudne reči,
Al vi morate verjeti,
Če tud laž vmes tiči.
Šel sem bil na dalnje rajže,
Kače, grile kupovat.
Ali glej je prevečkorajže,
Je nevarno dostikrat.

Imel sem enega konjiča,
Mladega, in bistrega,
Ni se bal nobenga gričа,
Kadar sem zaskdel ga.
Ni ga blo nazaj vzdržati,
Kedar se je prav razvnel,
Strašnoje začel dirjati,
Noben polž bi gа ne vjel.

Ali kaj se je zgodilo?
Kolko naglost le stori! —
Enkrat se mi je mudilo,
Jezdil sem črez grabe tri.
Ogenj sem začel kresati,
Rad bi bil tobak kadil;
Groza me je pripodvati —
Skoraj bi tam mrtev bil.

Ena iskra odletela
Po nesreči je v vodo,
Na to se je voda vnela,
Začne goreti pod meno.
Vse nadenkrat je zgorelo,
Konj in sedlo, vse je proč.
Da se to nebo verjelo,
Fo ne hotel bi prisec.

Še ta čudež bom povedal,
Kaj se z mano tam zgodi.
Klical sem, okoli gledal,
Kar en orel prileti.
V klun me prime, vun me nese,
Tak sem deno živ postal.
Konj je proč na večne čase,
Oj, kak bom zdaj kupčeval!

Ljubi oča starašina!
Ponižno se k vam podam.
Še imam en sodec vina,
Prav drago vam ga rad prodam.
Vem, da bote vi kupili,
Nate, le poskuste ga,
Potlej bomo se zmenili,
Kaj še več imam blaga.

Grilov imam šest kardelov,
Deset tavžent pa stenic,
Sedem tavžent je kršelov,
Žabje volne pet vedric.
Petdeset, in tri pare
Samih grilovih mehov,
Tri breje mačke stare,
En raztrgan žakelj nov.

Tud imam za tri bokale
Same polževe krvi,
Deset centov prazne hvale,
I pajčevne deset vrvi.
Imam tri kokoši breje,
Petsto miš, in sto podgan;
Ker ne verjej, pa najisteje,
Ker to kupi, ne bo goljfan.

Prodajal jaz ne bom na dvoje,
Ker najrajši vkup prodam;
Še že zvlate, kako to je,
Vam možem vse v roke dam.
Sami ceno naredite,
Najbo dvajsti, al deset,
Samo toliko mi zložite,
Da bom kupil konja spet!

Narekoval F. Andrašič (gvoden)

46

~~LXVII.~~ Š. 6726

2

(Od Sv. Jurija na Šavnici.)

V nizkej dolinici
Cerkev stoji, stoji,
V njej pa se lep
Oltarček blišči.
Lepo je zmalana,
Z rožami obcirana,
Da je zares
Podoba z nebes.

Bote pozdravleni
Farmani, farmani,
Keri toj cerkvi
Pomagali ste.
Cerkvi pomagali,
Radi darüvali,
Naj vam sam smileni
Jezus plati.

Bodi pozdravleni
Malarček, malarček,
Ker si to cerkvico
Zmalati znal!
Bog ti je srečo dal,
S pametjoj tak ravnal,
Da si tak lepo
Zmalati znal.

Kde pa Marija svoj
Kancl maš, kancl maš?
Dosti sem pride
Nedolžnih deklet
Vsaka svoj venec ma,
Rada Marija da;
Venec bo mela
V nebesih vesela.

Kde pa o Jezus ti
Püšlc maš, püšlc maš?
Dosti sem pride
Nedolžnih fantov.
Srečen je tisti fant,
Ker ma nedolžen gvant,
Püšlc bo mel
V nebesih vesel.

Zapisal Jožef Krajnc; — Karekovala Fr. Perša. — Iz Krajnčeve zbirke

# LXXI. 3. dod. rbadlj. 18

„Dober večer!" „„Gospod Bog nam ga daj!""
„Mi smo zdaj prišli v ti zvoleni kraj,
Kde mo vse jeli, klobase, meso.
Bodmo veseli, vsem dobro nam bo."

„Mi si gučimo, kak dobro nam bo;
Bog ve, kak v štali prašičkom še bo?
Pišti, ker de jutri prašička lovil,
Se je pred ravno za dveri že skril."

Skoro on pride, prestraši se zlo,
Pred kak prašiček še jemle slovo.
„„Prosite svoje, no pozabte na me,
Če ma s prašičkom prepirala se!""

Komaj on rep v svoje roke dobi,
Že ga prašiček v en kot zasadi.
On se gor skople no hitro beži,
Prašič pa mu gor na bergüšah visi.

Zdaj še dobi on enkrat volo,
Preme za rep no za zadno nogo.
Dvakrat priplešeta okoli voglov,
Prašič se mu sploh za bergüše drži.

Zdaj se on zdere no močno kriči:
„„Odprite dveri no premlite vsi!""
Vsi so lovili pa prašič je ša,
Kak da bi ne ba nikol tam doma.

Vsi se prestrašijo, kaj jih je tam,
Da jih je precej zlo gratalo sram,
Mislijo, zdaj je s kolinami ša,
Ne mo mi jeli klobas, ne mesa.

Zdaj že, kda škojnik tam sedem zvoni,
Se še prašiček le najti püsti.
Rad bi odiša v hrovaško zemlo,
Da bi po sledi poznati ne blo.

Zdaj jih je prišlo krez njega deset.
To je pač bija en strašen cepet!
Prašič jih zagleda in tam omedli,
Hitro čepijo zdaj na njem gor vsi.

Zdaj še predere mu z nožom goltan,
Da je on s takim sovraštvom obdan.
Močno se brani in strašno kriči,
Bratce opominja: Le varte se vsi!

„Zdaj pa ž njim v hišo, že velki je den!
Dosti nam vetra nareda je vsen;
To bomo pomnili celo večer,
Kda bo prašičkov nad pečjo mehir."

„Dragi, lübleni vsi, kaj vas je to,
Ki na koline vableni smo,
Zdaj pa vsi jête iz dobre volé
Svinjo od repa gor do glave!"

„Oča no mati, ne žalite se
Če smo klobase pojeli vam vse.
Za to pa pijmo veselo zdaj to,
Kaj tota hiša požegnana bo!"

„Bog vam dodeli mesa no klobas,
Naj kdašte pride zahvaleni čas.
Mi pa le pimo, častimo Boga,
Kaj ti on svoje nasititi zna!"

Narekovala M. Cvetko.

Čudno oblečen Jurij

## LXXV. niv 3.

Le poglejte Jürja!
Nove hlače ima,
Hlačnic nigi nega.
Le poglejte Jürja!

Le poglejte Jürja!
Novi pruslik ima,
Pa stana nigi nega.
Le poglejte Jürja!

Le poglejte Jürja!
Nove črevle ima,
Pa oglavov nigi nega.
Le poglejte Jürja!

Le poglejte Jürja!
Novo kapo ima,
Pa füre nigi nega.
Le poglejte Jürja!

Le poglejte Jürja!
Nove gate ima,
Pa gatnic nigi nega.
Le poglejte Jürja!

Narekovala M. Cvetko.

LXXXVII. nivš.

Lani sen se omožila,
Letos pa me griva.
Hujdga deda sen dobila,
Tak kak je kopriva.

Koprivo deno maaz vmori,
Mojga deda pa ne more.
V hiši za pečjoj sedi,
No si buhe kole.

Pri sveten Dühi sejembo.
Na sejem bon ga gnala.
Tan ga bon pretošala,
Al dobro ga prodala.

Za fal ceno ga pa ne dam,
Ker težko sen ga dobila,
Raj domo ga gnala bon,
Presrčno ga lubila.

Narekovala M. Vrbnjak

= Š 4916

4907

~~LXXXXIII.~~

(Od Sv. Jurija na Šćavnici.)

Na sredi vesi en križ stoji
Z ardečoj farboj farbani.

Okoli križa ograd je,
Tri rože so nasajene.

Ta prva roža gatroža,
Marija je brez madeža.

Ta drüga roža lilija,
Marija je prečista vsa.

Ta tretja roža rožmarin,
Jezus je Marijin sin.

Zapisal Jožef Krajnc; Narekovala Frančiška Vrbnjaks. –
– Iz Krajnčeve zbirke.

77 gar je kriv.

CI. š. dod. rbadlj. 129

V soboto si fantje pogovarjajo,
Kam koli v nedelo poj dejo.
V nedelo pa grejo zibunzibcigar pit
In plesat polko cvajšrit.

Dekleta se hvale nosijo,
Na skrionem si botrice prosijo;
Al to jim je zibunzibcigar kriv,
Ki bil jim je tak zapeljiv.

(Narekovala Frančiška Kocuvan v Precetincih)

Študent ~~in~~ zapuščena ljubica

CVI. niv. 3.

Tam doj en hram stoji,
Tam doj en hram stoji.
Ja hiraksa, ja hupaksa,
Tam doj en hram stoji.

V ti hram je dvoje dver,
V ti hram je dvoje dver.
Ja hiraksa, ja hupaksa,
V ti hram je dvoje dver.

Ti hram je malani,
Ti hram je malani,
Ja hiraksa, ja hupaksa,
Ti hram je malani.

V tem hrami dekle je,
V tem hrami dekle je,
Ja hiraksa, ja hupaksa,
V tem hrami dekle je.

To dekle fanta ma,
To dekle fanta ma,
Ja hiraksa, ja hupaksa,
To dekle fanta ma.

Ta fant je v šolo ša,
Ta fant je v šolo ša,
Ja hiraksa, ja hupaksa,
Ta fant je v šolo ša.

Ja kaj se tam uči,
Ja kaj se tam uči,
Ja hiraksa, ja hupaksa,
Ja kaj se tam uči?

Ja pisati no brati,
Ja pisati no brati,
Ja hiraksa, ja hupaksa,
Ja pisati no brati.

Ti fant de mešo bra,
Ti fant de mešo bra,
Ja hiraksa, ja hupaksa,
Ti fant de mešo bra.

Narekovala Jožefa Kvas.

CVII.

(Od Sv. Jurija ob Ščavnici.) Š. 5673

= VI (glej spredaj, prečrtano stran od Š.) 115

Prelepo ime I.,
Bog te naj živi!
Primi glažek v roke,
No ga vün popi!
Le ga spi/ti no zavži/ti,
Le ga spiti no zavžiti
. . . . . .

(Ta vrstica se poje tako dolgo, dokler ni kupica prazna; ako naydravljeni neče izpiti, mu pojo:)

Živa žaba notri plava!
- - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - -

3

Zapisal Jožef Krajnc. narekal goda Andrašič.

Iz Krajnčeve zbirke.

Lübesniwi moji Starschi!

Jas ßem was vßaki den dozer
blo, ja Sjantschitschko no Slachami
Otscha no Mati, Prüfenga je minla,
Jas ßem sche, Hwala Bogi, Skos sd
Pisma vße sdrave naischla. Jas ße
was proßim sa Odzüschenje, ki telk
Bog wam polonä sa vße. Jas tschen
ino wascho Wollo dopuniti. Lübesniw
ob Letenzach bom jas s Sinum ge
Jas bom s Sinum, kerga jas wütsch
ganz sa gwüschno domo prischa, eden
Priprawte dwa Posteli, no smetite
Priprawte lüba ~~Mati~~ slata moi
Neboite ße, ki je pabar shaklig a
gdo da. Ali proßim was tak, n
letenschko Nedello tisto Sredo tega
Spabaron. Neposabte! Bog dai da
was sche bersch wida, o Weßelj
diwjakowe posdrawim. Lübesniw
wida. Ostante sdrawi no ß
Getschki no Mitschiki, ki de Jirga k
pernesa. Sdrawje no Sretscho! Was
Bog sam nai da Grezho no sdr
ino celi shlaht

# Jožef Krajnc

II(a) Mar. Kegel  II(b) Fr. Mikl  II(C) Mar. Klemenčič, Selišča
III "
IV "
V "
6 n. godec Andrašič
7(a) Fr. Borko  7(b) Mar. Štelal  7(c) Nas. in pela Franka Košar
8
9(a) —"—  9(b) Mar. Klemenčič, Selišča
10 F. Kocbek, godec na Vanetini
11(b) Fr. Borko  11(a) -a Raušl M. od sv. Tomaža  11(c) Andraž Čagran
11(d) n. Andrej Čagran
12(b) —"—  12(a) Iz pesmarice" Andr. Čagran
14 —"—
15(a) —"—  15(b) n. Marija Meznarič
16 Franc Lupša
1  17 " "
19 n. Jožefa Krajnc
20 "
21 "
22 Janez Režman
23(a) —"— iz Berkovec (23 b) n. Ana Kapun
24 Jakob Kurja
27 Tomaž Kapun
29 Jakob Kurja
30 Janez Režman
33 n-a Fr. Perša
34 godec Fr. Kreft (od sv. Antona)
36 —"— —"—
37(a) n.-a M. Klemenčič iz Grabčinec
(37 b) ni podatkov  37(c) n. Andraž Čagran
38 n(!) M. Raušl od sv. Tomaža

manjkajo: ~~VI~~, 13, 18, 25, 26, 28, 31, 32, 35,
39, 41, 42, 43, 45, 47, 48, 49, 51, 55,
58, 59, 60, 62, 63, 64, 66, 68, 69, 70, 72,
73, 74, 76 - 86, 88 - 92, 94 - 100, 102 - 105
= 31 + 11 + 5 + 7 + 4 = 58 številk najmanj manjka

---

40 M. Klemenčič iz Selišč

44(a) n.-a Ur. Budja 44(b) [ni podatkov] 44(c) Janez Rožman

46 — " —

50(a) [brez podatkov] 50(b) Janez Rožman

52 [ — " ]

53 Za nekega An. Volkovića
prepisal (od kod?) učitelj
Jožef Stuchetz l. 1823

54 dobil od godca Franč. Andrašića

56(a) n. Alojz Kump 56 b n.-a Lucija Čagran

57 Franc Lovrec

61 [n. godec F. Štelcl : Š]

65 n. F. Andrašič, godec

67 n.-a Fr. Perša

71 n.-a M. Cvetko

75 — " —

87 n.-a M. Vrbnjak

93 n-a Frančiška Vrbnjak

101 n. a Frančiška Kocuvan v Precetincih

106 n.-a Jožefa Kvas

+[107 - Andrej) n. Godec Andrašič [prepis]
= VI (glej spredaj)

Po dvakrat so zaredne številke do incl. 56
po trikrat " " do incl. 44

1041 (–) ~~[illegible]~~ na Mar. Stelcl
1074 (I/4) na Lucija Čagran
1081 (—) n. Tom. Kapun
1090 (– n. Jakob Kunja
1121 (–) n. Lucija Čagran
1144 (I/15) " "
1189 na Jožefa Kvas
1190 na Fr. Perša
1192 na Mar. Stelcl
1238 na Mar. Horvat iz Sovjaka
1269 na Fr. Perša
1282 na Lucija Čagran
1313 n. godec Stelcl
1315 na Ana Čagran
1314 (Precet.) ni Fr. in M. Petek
1323 (~~[illegible]~~ na V. Budja (1 strofa izp., je ne kaže objavljati)
1344 na Ana Čagran
1364 (I, 14) na in pela Lucija Čagran
1403 na Mar. Vrbnjak
1415 (Prec) ni M. in F. Petek